

Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö 18/1995 vp

Hallituksen esitys laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muuttamisesta

Eduskunta on 12 päivänä lokakuuta 1995 lähettänyt sosiaali- ja terveystieteiden valtiokuntaan valmis-
televasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen 134/1995 vp laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausuntonsa. Perustuslakivaliokunnan lausunto 14/1995 vp on mietinnön liitteenä.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina neuvotteleva virkamies Veikko Liuk-
sia valtiovarainministeriöstä, hallitusneuvos Tuulikki Haikarainen sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöstä, yksikönjohtaja Heikki Kammonen ja yllä-
lääkäri Juhani Wickström valtiokonttorista, suunnittelujohtaja Markku Hänninen eläketur-
vakeskuksesta, sosiaalisuhteiden Ilkka Alava Val-
tion Yhteisjärjestöstä, neuvottelupäällikkö Sep-
po Väänänen STTK-J:stä, lakimies Markku Kojo Akavasta, toiminnanjohtaja Pentti Laak-
konen ja toiminnanjohtaja Jukka Salminen Elä-
kejärjestöjen neuvottelukunnasta, pääsihteeri Pekka Kling Upseeriliitosta, puheenjohtaja Pentti Järvinen Päälystöliitosta, puheenjohtaja Kimmo Kupiainen Sotilasammattiliitosta, pu-
heenjohtaja Kaino Törmälä Rajavartioliitosta, pu-
heenjohtaja Veli-Matti Mattila Merivartioliit-
tosta ja puheenjohtaja Aki Ruotsala Ilmavoimien Lentäjähdistyksestä.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä ehdotetaan valtion eläkejärjestelmässä eläkkeen perusteena olevan palkan laskenta-ajan pidentämistä asteittain nel-
jästä kymmeneen vuoteen, niin sanotun taitetun indeksin käyttöönottoa sekä kuntoutusta koske-
vien toimenpiteiden lisäämistä työkyvyn alentumaan perustuvissa eläkeasioissa. Muutoksia ehdotetaan myös eläkepalkan ansaintapäivien laskemistapaan, osatyökyvyttömyyseläkkeisiin, niin sanotun tulevan ajan karttumiseen sekä kan-

saneläkkeen vaikutuksen huomioon ottamiseen eläketurvassa. Ehdotukset perustuvat hallitus-
ohjelmaan ja työmarkkinaosapuolten touko-
kuussa 1995 muodostamaan yhteiseen näkemyk-
seen niistä keinoista, joilla työeläkemaksun ko-
rotuspainetta alennetaan. Ehdotus vastaa pää-
osin sisällöltään yksityisen sektorin työeläkejär-
jestelmän muuttamista koskevaa hallituksen esi-
tystä 118/1995 vp. Lainmuutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta.

Valiokunnan kannanotot

Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta pitää perustel-
tuna, että myös valtion eläkejärjestelmässä to-
teutetaan hallituksen esitystä 118/1995 vp vas-
taavat muutokset, joilla pyritään turvaamaan eläkejärjestelmä ja hidastamaan työeläkemak-
sun korotuspainetta.

Osana työeläkemenojen kasvun hillitsemis-
pyrkimystä valiokunta pitää tärkeänä hallituk-
sen esitykseenkin sisältyvää kuntoutuksen tehos-
tamista. Kansainvälisesti suhteettoman suuri osa
väestöstä siirtyy ennen aikaisesta eläkkeelle. Mah-
dollisesti myös eläkeratkaisujen osuvuus on heik-
koa, koska työelämän sosiaalisia ongelmia saate-
taan käsitellä lääketieteellisinä. Tästä syystä
kuntoutuksen tukeminen ja erityisesti kuntou-
tustoimenpiteiden aikaistaminen, kuntoutus-
myönteisyyden aikaansaaminen sekä kuntoutus-
ta antavien henkilöiden ja järjestelmien koulutus
on tärkeää. Samaan päämäärään tähtää myös
siirtyminen määräaikaisesta työkyvyttömyys-
eläkkeestä kuntoutustuen käyttämiseen. Selvi-
tettävä olisi kuitenkin, voitaisiinko kuntoutusta
aikaistaa suhteessa sairauspäivärahan ensisijai-
suuteen. Joka tapauksessa on työyhteisöjen, elä-
kejärjestelmien, terveydenhuollon ja sosiaalitoi-
men sekä ammatillisen kuntoutusjärjestelmän
yhteistyötä tiivistettävä osana työelämän kehit-
tämistä.

Hallituksen esityksessä 119/1995 vp ehdotetaan kansaneläkkeen pohjaosa muutettavaksi vuoden 1996 alusta eläkevähenteiseksi siten, että tietynsuuruista eläketuloa saavalle ei enää myönnetä pohjaosaa. Jo kansaneläkkeen pohjaosaa saavilta pohjaosa vähennetään asteittain. Valtion eläkejärjestelmässä myönnetään vanhuuseläkkeitä alle 65 vuoden iässä ja tällöin kansaneläkkeen pohjaosa otetaan ennakolta huomioon yhteensovituksessa vähentävänä tekijänä. Siihen saakka, kunnes henkilö täyttää 65 vuotta, suoritetaan ns. täydennysosaa, joka vastaa kansaneläkkeen pohjaosan vaikutusta yhteensovituksessa. Täydennysosan maksaminen lopetetaan henkilön täyttäessä 65 vuotta ja kansaneläkkeen alkaessa. Täydennysosan maksamiseen ja vähentämiseen tulee suhtautua samoin kuin kansaneläkkeen pohjaosaan, jotta eläkkeellä jo olevia kohdeltaisiin yhdenvertaisesti. Täydennysosa tulee poistaa kutakuinkin kansaneläkkeen pohjaosan kanssa samanaikaisesti siten, että vuotuiset indeksikorotukset takaavat kokonaiseläkkeen markkamäärän pysyvyyden. Tämän toteuttamiseksi ehdotetaan täydennysosalle poistamisaikataulua valtion eläkelain voimaantulosäännöksen uudeksi 13 momentiksi, jolla korvataan hallituksen esityksessä oleva momentti.

Esitetty asteikko on kansaneläkelain tarkoittamaa asteikkoa kaavamaisempi, pienten täy-

dennysosien osalta lievempi ja hallinnollisesti helpompi. Muutos aiheuttaa jonkin verran lisäkustannuksia yli 65-vuotiaille maksettavina täydennysosina ja vähentää niitä alle 65-vuotiaitten täydennysosien pienemmisellä, jolloin muutos on kustannusneutraali.

Valiokunnan saaman tiedon mukaan valtion eläkkeiden täydennysosaa vastaava ongelma on myös kunnallisissa eläkkeissä. Eläkkeensaajien yhdenvertaisuuden toteuttamiseksi on tärkeää, että kunnallista eläkettä saavien asema vastaa valtion eläkettä saavien asemaa ja että myös yhtäläisyys kansaneläkejärjestelmässä tapahtuvaan pohjaosan leikkaamiseen pysytetään.

Hallituksen esityksen antamisen jälkeen on valtion eläkelakiin tehty eräitä muutoksia, joista aiheutuu teknisiä korjauksia valtion eläkelain johtolauseeseen, 1, 7 ja 7 d §:ään sekä voimaantulosäännöksen.

Edellä esitettyyn ja hallituksen esityksen perusteluihin viitaten sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Näin ollen valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana ja

että 1. lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

1.

Laki

valtion eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 12 §:n 5 ja 6 momentti ja 18 d §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 12 §:n 5 momentti 27 päivänä lokakuuta 1995 annetussa laissa (1231/95), 12 §:n 6 momentti 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa laissa (683/94) ja 18 d §:n 2 momentti 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa (618/91),

muutetaan 1 §:n 8 ja 9 momentti, 2 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti, 5 §:n 8 momentti, 5 a §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 3 kohta, 7 §, 9 §:n 1 momentin a ja b kohta sekä 2 momentti, 10 §:n 7 ja 8 momentti, 10 a §:n 1 momentin 1 kohta ja 4 momentti, 12 §:n 1 momentti, 14 §:n 2 ja 4 momentti, 15 §:n 5 momentti, 15 a §:n 6 momentti, 16 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 momentti, 18 c §:n 1 ja 2 momentti sekä 18 e §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 8 ja 9 momentti sekä 7 §:n 1 ja 3 momentti mainitussa 27 päivänä lokakuuta 1995 annetussa laissa, 5 a §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 3 kohta, 7 §:n 4—10 momentti, 9 §:n 1 momentin a ja b kohta, 10 §:n 7 momentti, 10 a §:n 1 momentin 1 kohta ja 4 momentti, 12 §:n 1 momentti sekä 15 §:n 5 momentti mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa, 2 §:n 1 momentin 4 kohta ja 9 §:n 2 momentti 3 päivänä helmikuuta 1989 annetussa laissa (103/89), 2 §:n 3 momentti 13 päivänä tammikuuta 1989 annetussa laissa (21/89), 5 §:n 8 momentti, 15 a §:n 6 momentti, 18 c §:n 1 ja 2 momentti ja 18 e §:n 1 momentti mainitussa 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa, 7 §:n 2 momentti 16 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (8/87), 10 §:n 8 momentti 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa laissa (638/94), 14 §:n 2 momentti 8 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa (229/91), 14 §:n 4 momentti 9 päivänä elokuuta 1985 annetussa laissa (696/85) ja 16 §:n 1 momentti 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (664/76), sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 3 päivänä helmikuuta 1989 annetulla lailla, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, lakiin uusi 7 a—7 e §, 9 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 10 päivänä joulukuuta 1971 annetulla lailla (851/71) sekä mainituilla 3 päivänä helmikuuta 1989 sekä 30 päivänä joulukuuta 1993 annetuilla laeilla, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, 10 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 3 päivänä helmikuuta 1989, 30 päivänä joulukuuta 1993 ja 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetuilla laeilla sekä 30 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla (1600/92), uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4—8 momentti siirtyvät 5—9 momentiksi, 15 a §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä huhtikuuta 1985 annetulla lailla (326/85) sekä mainituilla 3 päivänä helmikuuta 1989 ja 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetuilla laeilla, uusi 8 momentti, 18 b §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla lailla, uusi 4 momentti, sekä lakiin uusi 18 f § seuraavasti:

1 §

Palvelus, joka on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kymmenen vuotta sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana edunsaaja on täyttänyt 54 vuoden iän, päätetään eläkkeen laske-
mista varten teknisesti sanotun vuoden lopussa. Jollei palvelus ole edellä mainittuna ajankohtana jatkunut kymmentä vuotta, se päätetään sen vuoden lopussa, jona kymmenen vuotta täyttyy. Palvelusta ei kuitenkaan päätetä enää sen vuoden jälkeen, jonka päättymisestä on kaksi täyttä kalenterivuotta edunsaajan eläkeikään tai sitä alempana eroamisikään. Edunsaajan jatkaessa

työntekoaan hänen katsotaan olevan uudessa palveluksessa. Palvelusta ei kuitenkaan katkaista, jos edunsaajan palkka on katkaisun jälkeisessä palveluksessa alentunut sellaisen poikkeuksellisen syyn johdosta, joka on ilmaantunut ennen palveluksen tässä momentissa tarkoitettua päättämistä, ja jos 7 c §:n soveltamisen edellytykset tällöin täyttyvät. *Palvelusta ei katkaista myöskään, jos palvelus päättyy tai eläketapahtuma sattuu ennen kuin palveluksen tässä momentissa tarkoitettua päättämistä on kulunut yksi vuosi.*

Sen estämättä, mitä 5—8 momentissa säädetään palveluksen päättymisestä, katsotaan palveluksen jatkuneen yhdenjaksoisena työnteki-

jäin eläkelain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vuoden aikaa laskettaessa sekä tämän lain 9 §:n 5 momenttia sovellettaessa. *Sen estämättä, mitä 8 momentissa säädetään palveluksen päättymisestä, katsotaan palveluksen jatkuneen yhdenjaksoisena myös 5 tai 6 momenttia sovellettaessa.*

2, 3, 5, 5 a ja 6 §
(Kuten hallituksen esityksessä)

7 §

Eläkkeen perusteena oleva palkka (eläkepalkka) määrätään kustakin palveluksesta erikseen. Eläkepalkka lasketaan palveluksen päättymisvuotta edeltäneiden enintään 10 viimeisen kalenterivuoden työansioista (valintavuodet). Palveluksen päättymisvuosi otetaan kuitenkin yhtenä valintavuotena huomioon, jos palvelus on jatkunut enintään kolmen kalenterivuoden aikana tai koko päättymisvuoden *taikka pitempään kuin yhden vuoden 1 §:n 8 momentissa tarkoitettun palveluksen päättämisen jälkeen.* Eläkepalkkaa laskettaessa valintavuosien työansiot tarkistetaan 16 §:n mukaisesti.

(2—5 mom. kuten hallituksen esityksessä)

7 a, 7 b ja 7 c §
(Kuten hallituksen esityksessä)

7 d §

Eläkepalkkaa laskettaessa työansio määräytyy maksuajankohdan mukaan samoin perustein kuin veron ennakkoa tai veroa pidätettäessä. Työansiona ei kuitenkaan pidetä:

(1 kohta kuten hallituksen esityksessä)

2) jäljempänä 15 §:n 1 momentin viimeisessä virkkeessä tarkoitettuja etuuksia, jotka kohdistuvat palveluksen päättymisen jälkeiseen aikaan;

(3 ja 4 kohta kuten hallituksen esityksen 2 ja 3 kohta)

7 e, 9, 10, 10 a, 12, 14, 15, 15 a,
16, 18, 18 b, 18 c, 18 e ja 18 f §
(Kuten hallituksen esityksessä)

Voimaantulosäännös

(1—12 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Tällä lailla kumottua 12 §:n 5 ja 6 momenttia sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa alkaneisiin eläkkeisiin siten, että täydennysosan määrästä vähennetään tämän lain voimaantulosta lukien 60 markkaa kuukaudessa. Jos täydennysosan määrä 31 päivänä joulukuuta 1995 on enintään 250 markkaa kuukaudessa, vähennetään siitä 1 päivästä tammikuuta 1997 lukien 40 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 1998 lukien 40 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 1999 lukien 40 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 2000 lukien 40 markkaa sekä 1 päivästä tammikuuta 2001 lukien 30 markkaa kuukaudessa. Jos täydennysosan määrä 31 päivänä joulukuuta 1995 on yli 250 markkaa kuukaudessa, vähennetään siitä 1 päivästä tammikuuta 1997 lukien 80 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 1998 lukien 80 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 1999 lukien 80 markkaa kuukaudessa, 1 päivästä tammikuuta 2000 lukien 80 markkaa sekä 1 päivästä tammikuuta 2001 lukien 57 markkaa kuukaudessa. Eläkkeestä vähennetään enintään maksettavan täydennysosan määrä. Täydennysosaa maksetaan näin vähennettynä edunsaajan iästä riippumatta enintään siihen asti, kunnes hän saa kansaneläkelain nojalla oikeuden eläkkeeseen, jonka määrä on suurempi kuin nolla.

(14—16 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1995

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Perho ja jäsenet Huotari, Hyssälä,

Kokkonen, Kuoppa, Lämsä, Manninen, M. Pietikäinen, Soininvaara, Vehkaoja ja Viljamaa sekä varajäsen Alaranta.

Vastalauseita

I

Valiokunnan esitys laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muuttamisesta on sinänsä perusteltu kasvavien eläkemenojen ja niiden aiheuttamien eläkemaksujen korotustarpeen pitämiseksi taloudellisten voimavarojen puitteissa. Emme voi kuitenkaan hyväksyä lakiin sisältyviä esityksiä, joiden mukaan myös valtion eläkkeiden tarkistuksissa noudatettaisiin kahta eri indeksia. Mielestämme se johtaa eriarvoisuuteen ja siksi valtionkin eläkkeiden ja eläkepalkan laskeamisessa tulee noudattaa yhtenäisindeksiä, joka määritellään työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentissa.

Indeksissä otettaisiin huomioon palkkatason muutoksen painokertoimena 0,35 ja hintatason muutoksen painokertoimena 0,65.

Emme myöskään voi hyväksyä muutoksia,

jotka seuraisivat kansaneläkkeen pohjaosan tekemisestä eläkevähenteiseksi, sillä se romuttaisi kansaneläkeperiaatteeseen sisältyvän kansanvaikutusjärjestelmän. Työkyvyttömyyseläkkeiden osalta se aiheuttaisi myös erilaisia myöntämiskäytäntöjä, koska yli 70 erillistä eläkelaitosta käsittelee itsenäisesti niitä työkyvyttömyyseläkeiläisten hakemuksia, joilla ei tulisi olemaan oikeutta kansaneläkkeen pohjaosaan.

Edellä olevan perusteella esitämme,

että lakiehdotukset hyväksyttäisiin muutoin valiokunnan mietinnön mukaisina paitsi että 1. lakiehdotuksen 12 § poistettaisiin ja ko. lakiehdotuksen 16 § sekä 2. lakiehdotuksen 11 § hyväksyttäisiin näin kuuluvina:

1.

Laki

valtion eläkelain muuttamisesta

12 §
(Poist.)

16 §

Eläkkeen perusteena oleva palkka tarkiste-

taan eläkettä myönnettäessä ja 13 §:ää sovellettaessa *sen indeksiluvun* mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten.

2.

Laki

valtion perhe-eläkelain 9 ja 11 §:n muuttamisesta

11 §

Edunjättäjän eläkkeen perusteena oleva palkka tarkistetaan perhe-eläkettä myönnettäessä ja 8 §:ää sovellettaessa *sen indeksiluvun* mukaan,

joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin 9 §:n soveltamista varten.

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1995

Hannes Manninen
Juhani Alaranta

Liisa Hyssälä
Eero Lämsä

II

Ehdotus laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muuttamisesta merkitsee toteutuessaan tulevan ajan laskuperusteisiin olennaista heikennystä ja eläketason laskua, jos joutuu jäämään ennenaikaiselle eläkkeelle. Kansaneläkkeen pohjaosan tekeminen eläkevähenteiseksi vuoden 1996 alusta merkitsee, että tietyn suuruista eläketuloa saavalle ei enää myönnetä kansaneläkkeen pohjaosaa. Jo kansaneläkkeen pohjaosaa saavilta vähennetään pohjaosa asteittain pois. Täydennysosa on suunniteltu poistettavaksi samassa tahdissa kuin kansaneläkkeen pohja-

osaa poistetaan asteittain. On suunniteltu käyttöön otettavaksi niin sanottu taitettu indeksi, joka merkitsee yli 65-vuotiaiden eläkkeiden kehityksen heikkenemistä nuorempiin eläkeläisiin verrattuna. Eläkkeiden reaaliarvo uhkaa laskea tulevaisuudessa huomattavasti erityisesti pitkään eläkkeellä olevilta eläkeläisiltä.

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittavasti,

että lakiehdotukset hylättäisiin.

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1995

Mikko Kuoppa

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA

Liite

Lausunto 14/1995 vp

Hallituksen esitys 134/1995 vp

Sosiaali- ja terveysvaliokunnalle

Eduskunta on lähettäessään 12 päivänä loka-kuuta 1995 hallituksen esityksen n:o 134/1995 vp laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muuttamisesta sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi samalla määrännyt, että perustuslakivaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa sosiaali- ja terveysvaliokunnalle.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina nuorempi hallitussihteeri Erik Strömberg valtiovarainministeriöstä, hallitusneuvos Tuulikki Haikarainen sosiaali- ja terveysministeriöstä, korkeimman hallinto-oikeuden presidentti Pekka Hallberg, professori Mikael Hidén, professori Antero Jyränki, ylijohtaja K. J. Lång, professori Ilkka Saraviita ja oikeustieteen lisensiaatti Veli-Pekka Viljanen.

Käsiteltyään asian valtiosääntöoikeudelliselta kannalta perustuslakivaliokunta esittää kunnioittaen seuraavaa.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan valtion eläkejärjestelmässä eläkkeen perusteena olevan palkan laskenta-ajan pidentämistä pääosin neljästä kymmeneen vuoteen, ns. taitetun indeksin käyttöönottoa sekä kuntoutumista tukevien toimenpiteiden lisäämistä työkyvyn alentumaan perustuvissa eläkeasioissa. Edelleen muutoksia ehdotetaan eläkepalkan ansaintapäivien laskemistapaan, osatyökyvyttömyyseläkkeisiin, ns. tulevan ajan karttumisnopeuteen ja kansaneläkkeen huomioon ottamiseen eläketurvassa.

Esitys on pääosin samansisältöinen yksityisen sektorin työeläkejärjestelmän muuttamista tar-

koittavan hallituksen esityksen n:o 118/1995 vp kanssa.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta, osittain siirtymäkausi-järjestelyin.

Esitykseen ei sisälly erillistä säätämisyjärjestys-perustelua.

Valiokunnan kannanotot

Esitys vastaa valtiosääntöoikeudellisesti merkityksellisiltä osiltaan yksityisalojen työeläkejärjestelmän uudistamista koskevaa hallituksen esitystä n:o 118/1995 vp, josta perustuslakivaliokunta on antanut lausunnon n:o 13/1995 vp.

Käsiteltävänä oleva esitys eroaa mainitusta esityksestä sen suhteen, ettei siinä ole työntekijän eläkelain 4 a §:n 3 momentissa havaittua ongelmaa. Lisäksi valiokunta on kiinnittänyt huomiota valtion eläkelain 12 §:n 5 momentin kumoamiseen, joka johtaa enintään kansaneläkkeen pohjaosan suuruisen täydennysosan lakkaamiseen. Lain voimaantulosäännöksen perusteella kumoamisella ei ole taannehtivaa vaikutusta, joten asia ei vaikuta säätämisyjärjestykseen. Muilta osin valiokunta viittaa lausuntoonsa n:o 13/1995 vp ja katsoo, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella perustuslakivaliokunta esittää kunnioittavasti,

että lakiehdotukset voidaan käsitellä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 1995

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Häkämies, varapuheenjohtaja J. Koskinen, jäsenet Helle, Itälä, Jansson, Jäätteenmäki, Korkeaoja, H. Koski-

nen, Kuisma, Kurola, J. Leppänen, Nikula, Prusti, Puhjo, Rantanen ja Veteläinen sekä varajäsen Juurola.

